

CLIËNT	Algemeen
REFERENTIE	10000/SvdH
DATUM	30 maart 2023

Consultatiereactie Aanpak Fiscale Regelingen

In deze notitie reageer ik op de internetconsultatie Aanpak Fiscale Regelingen. Hierbij hanteer ik de volgorde van de vragenlijst van bijlage 4 van de consultatie, en de volgorde van de fiscale regelingen van bijlage 3.

Vraag 1

Ik reageer namens EJP belastingadviseurs BV in 's-Hertogenbosch. Als belastingadviseurs en accountants bedient EJP ondernemers van verschillende omvang, met de focus op het grotere MKB.

Vraag 2

Ik ben bekend met de fiscale regelingen in bijlage 3. In de praktijk heb ik vooral van doen met een grote hoeveelheid verschillende regelingen. Niet elke regeling in bijlage 3 is in onze praktijk relevant.

Vraag 3 & 4

Regelingen die voor de praktijk en belastingplichtigen veel worden gebruikt moeten duidelijk zijn. Bepaalde regelingen die in de praktijk veel voorkomen zijn door vele aanpassingen over de jaren heen te complex geworden. Hierbij is de eigenwoningregeling een goed voorbeeld.

Een wildgroei aan aanpassingen wordt veelal veroorzaakt door politieke wensen om regelingen te treffen voor bepaalde doelgroepen, of om het budget van de rijksoverheid te dichten (al dan niet na een uitspraak van de Hoge Raad). Dergelijke aanpassingen zorgen voor veel complexiteit.

In bepaalde gevallen is een fiscale regeling, hoewel het de fiscale regelgeving complexer maakt, toch de juiste route om te blijven volgen. Een duidelijk voorbeeld hiervan is de vervanging van de aftrek van studiekosten door de STAP-subsidie. Enerzijds is afschaffing van de aftrek van studiekosten een fiscale vereenvoudiging. Anderzijds kan de vraag worden gesteld of de STAP-regeling wel eerlijker en eenvoudiger is dan de studiekostenaftrek. Deze

vervangende regeling wordt immers gezien als een loterij¹. Aftrek in de aangifte inkomstenbelasting was per saldo dan ook niet complexer maar in elk geval wel eerlijker.

Vraag 5

Vereenvoudiging van het belastingstelsel voor regelingen aan te passen of af te schaffen dient zoveel mogelijk budgetneutraal te gebeuren voor de doelgroepen die door de aanpassingen worden geraakt. Vereenvoudiging, en niet herverdeling, dient het primaire doel te zijn. Het compenseren van doelgroepen zal echter niet altijd mogelijk zijn zonder het weer opnieuw complex te maken. In een dergelijk geval is het verstandiger om de regeling ongewijzigd te laten. Vervangen van de ene complexiteit door de andere is niet wenselijk (zie bovenstaande voorbeeld van de STAP-regeling).

Vraag 6

Als aanvullende criteria wil ik de volgende punten meegeven.

Rechtsvormneutraliteit

Sommige regelingen zijn ooit ingevoerd met het doel om verschillende rechtsvormen zo fiscaal neutraal als mogelijk te behandelen. Zo bestaat bijvoorbeeld de geruisloze inbreng om zonder fiscale afrekening de onderneming in te kunnen brengen in een (meestal) besloten vennootschap.

Ook de MKB-winstvrijstelling is ooit ingevoerd om het effectieve tarief op winstbelasting in Box 1 gelijk te trekken met de gecombineerde heffing van Vennootschapsbelasting en Box 2. Door verschillende tariefsaanpassingen in, met name, Box 2, is het tarief inmiddels niet meer vergelijkbaar.

De keuze voor een eenmanszaak of besloten vennootschap zou primair een juridische moeten zijn, en niet een fiscale. Regelingen die de rechtsvormneutraliteit bewaken dienen dan ook in stand te blijven.

Overgangsrecht en rechtszekerheid

Onder de genoemde fiscale regelingen staan enkele bepalingen die als overgangsrecht kwalificeren. Bijvoorbeeld de vrijstelling op rechten uit oude kapitaalsverzekeringen in Box 3 en de bijtelling op auto's tussen de 1 en 5 jaar oud met een lage CO₂-emissie. Dergelijke overgangsregelingen dienen de rechtszekerheid. Belastingplichtigen hebben bepaalde langlopende contracten afgesloten, uitgaande van een bepaalde fiscale behandeling van deze contracten. Deze regelingen dienen dan ook niet te worden aangepast.

Vraag 7, 8 & 9

Onderstaand zal ik per regeling relevant commentaar geven. Hierbij zal ik de regelingen waarop ik geen commentaar heb niet behandelen. Op de regelingen die ik expliciet bij het

---

¹ Zie bijvoorbeeld

<https://nos.nl/artikel/2467776-in-de-wachtrij-voor-het-stap-budget-het-is-een-soort-loterij>

antwoord op vraag 6 heb genoemd kom ik in dat kader ook niet meer terug. Ik behandel de regeling in de volgorde als opgenomen in uw bijlage 3.

Pensioen / lijfrente / netto pensioen

De fiscale behandeling van pensioen, lijfrente en netto pensioen dienen mijns inziens in stand te worden gehouden. Alle deze regelingen zien op het uitgangspunt dat de opbouw van pensioen onbelast is, en de uitkering wordt belast. Deze vinden hun oorsprong in het draagkrachtbeginsel. Indien belasting wordt geheven over de (vaak verplichte) inleg van pensioenpremies of pensioenkapitaal, dan wordt de belastingdruk bij werkenden, procentueel gezien, aanzienlijk verhoogd omdat zij dan moeten gaan betalen over geld waarover zij nog geen beschikking hebben.

FOR (Pensioen ZZP'ers, en in het verlengde: pensioen DGA)

De FOR is defacto reeds op 1 januari 2023 afgeschaft. Het overgangsrecht dient te worden gerespecteerd, zie ook het antwoord op vraag 6. De FOR, welke de functie heeft om een oudedagsvoorziening op te bouwen, kan in theorie eenvoudig vervangen kan worden door een storting in een lijfrenteproduct bij een verzekeringsmaatschappij of bank. Echter, is dergelijke storting niet altijd mogelijk indien een aanzienlijk deel van het vermogen van de onderneming is geïnvesteerd in machines, een bedrijfspand of andere bedrijfsmiddelen. Dit maakt het derhalve lastig voor ZZP'ers om in hun pensioen te voorzien.

Ditzelfde geldt overigens ook voor de DGA sinds de afschaffing van pensioen in eigen beheer, wat feitelijk de FOR voor de DGA was. Het verdient aanbeveling om een goede pensioenregeling voor ondernemers en DGA's te maken, hierdoor zou meer gelijkheid ontstaan voor de DGA. In de praktijk is immers duidelijk dat DGA's die geen pensioen in eigen beheer meer hebben kunnen opbouwen veelal zijn gaan investeren in de aankoop van woningen in Box 3. Zonder hier representatief bewijs voor aan te (kunnen) leveren, kan ik wel stellen dat ik in de praktijk zie dat er meer woningen ter belegging zijn aangekocht sinds de afschaffing van het pensioen in eigen beheer.

Arbeidsongeschiktheidsverzekering zelfstandigen (AOV)

Zie pensioen / lijfrente / netto pensioen. AOV premies worden betaald voor een uitkering bij arbeidsongeschiktheid. Deze staan dus, net als pensioen en lijfrentepremies, nu niet aan de ondernemer ter beschikking. Aftrek van de betaalde premies en heffing over de uitkering zorgen voor een eerlijke heffing over de werkelijke draagkracht van de ondernemer.

Verhoogde schenkvrijstelling

De verhoogde schenkvrijstelling geldt voor kinderen van 18-40 jaar. De reden hiervan is historisch en gerelateerd aan de eerste verhoogde vrijstelling die gerelateerd was aan het huwelijk van het kind. Omdat het principieel onjuist werd geacht om kinderen te benadelen die niet (kunnen) huwen, is dit aangepast. De huidige regeling kent echter leeftijdsdiscriminatie en zou eenvoudiger worden als de maximale leeftijd van 40 jaar wordt

geschrappt. Dit is ook eerlijker indien de ouders pas op latere leeftijd vermogend worden of wensen te schenken.

Eigenwoningregeling

De eigenwoningregeling in Box 1 van de inkomstenbelasting staat als 6 verschillende regelingen opgenomen in Bijlage 3 (daar komen de reeds afgeschafte “jubelton” en de regelingen in de overdrachtsbelasting nog bij)². Dit toont de complexiteit van de eigenwoningregeling aan. De eigenwoningregeling is een regeling waar zeer veel belastingplichtigen gebruik van maken, maar welke vrijwel niet meer te begrijpen is, en daarom ook niet meer uit te leggen.

Door de afbouw van het tarief waartegen aftrek mogelijk is, wordt het belang ook steeds kleiner. Zeker in situaties van echtscheiding, verhuizing (al dan niet naar een woning die reeds in Box 3 een bezitting was), of tijdelijk vertrek uit Nederland, is de regeling en het bedrag waarvoor nog recht op hypotheekrenteaftrek geldt niet meer te volgen. Hierbij moeten veelal hypotheekstukken en aflossingsstanden van vele jaren oud worden geraadpleegd. Dit zal in 2031 tot nog veel meer problemen gaan leiden als de eerste termijnen van 30 jaar na 2001 gaan verlopen. Vanwege de immense complexiteit van de regeling is een zeer grondige herziening of afschaffing aan de orde.

Gedacht kan worden aan het volledig schrappen van de eigen woning in Box 1³ waarbij de woning in beginsel een bezitting wordt in Box 3. Wegens het karakter van persoonlijk gebruiksobject in plaats van belegging zou dan een volledige vrijstelling kunnen gelden op basis van de inschrijving in de Basisregistratie Personen per de peildatum 1 januari (onder aanname dat Box 3 ongewijzigd zou blijven).

Hierbij dient uiteraard een eerlijke overgangsregeling en eerlijke herverdeling van de belastingopbrengst te volgen.

Heffingsvrijvermogen Box 3

Box 3 zal in de komende jaren vermoedelijk aanzienlijk wijzigen en aanzienlijk veel complexer worden. Dit vanwege het zogenoemde kerstarrest⁴. Hoewel het forfaitaire rendement naar zijn aard een oneerlijk stelsel is, is het wel een eenvoudig stelsel.

Box 3 is hoe dan ook aan een grondige herziening toe. Hierbij zijn naar mijn mening slechts twee routes te volgen. In beide gevallen ziet het heffingsvrije vermogen op het

---

² Hypotheekrenteaftrek, Aftrek financieringskosten eigen woning, aftrek periodieke betaling erfpacht opstal en beklemming, aftrek rente en kosten restschuld, eigenwoningforfait, aftrek wegens geen of geringe eigenwoningschuld, kamerverhuurvrijstelling (+ schenkbelasting eenmalige vrijstelling eigen woning, OVB verlaagd tarief woning, OVB vrijstelling woning starters)

³ De vraag kan al gesteld worden of de hypotheekrenteaftrek niet feitelijk thuis hoort onder de persoonsgebonden aftrek in hoofdstuk 6, de woning heeft immers weinig met een bron van inkomen te maken

⁴ ECLI:NL:HR:2021:1963

“doenvermogen” bij belastingplichtigen met lagere tot middelgrote vermogens en dient dus gehandhaafd te blijven.

Variant 1: Heffing naar werkelijk rendement

Vanwege de verwachte toenemende complexiteit van Box 3 bij een heffing naar werkelijke rendement is het dan ook wel aan te raden om het aantal belastingplichtigen in Box 3 te beperken. Het heffingsvrije vermogen is hiervoor een goede methode. Om te voorkomen dat een aanzienlijk aantal belastingplichtige zeer complexe berekeningen naar werkelijk rendement moeten gaan maken is het verhogen van het heffingsvrijevermogen een goede vereenvoudiging voor vele belastingplichtigen.

Variant 2: Box 3 afschaffen en een vermogensbelasting invoeren

Het heffingsvrije vermogen is ook bij een vermogensbelasting een noodzakelijke regeling om het aantal belastingplichtigen en administratieve lasten bij kleinere vermogens te beperken.

Kamerbrief 9 februari

De variant die is besproken in de brief van 9 februari 2023 (met name op pagina's 11 en 12), 2023-0000024885, is mijns inziens geen reële optie. Heffingsvrij inkomen (in plaats van vermogen) en vele rubrieken leiden tot complexiteit voor de belastingplichtige met een beperkte vermogen en nieuwe procedures bij alle belastingplichtigen (over de houdbaarheid van het stelsel, de gehanteerde rendementen, de indeling van complexe financiële producten binnen de categorieën, de verschuiving van producten tussen categorieën rondom de datum...).

Vrijstelling bos- en natuurterreinen Box 3

Uit het zogenoemde kerstarrest lijkt te volgen dat werkelijk rendement de enige juiste methode is om in Box 3 te heffen. Een bos- en natuurterrein zal defacto geen rendement opleveren. Uitgaande van een eerlijke heffing naar werkelijk rendement is deze vrijstelling in theorie overbodig. Zolang een eerlijke heffing naar werkelijk rendement nog niet aan de orde is, is deze vrijstelling juist noodzakelijk.

Zelfstandigenaftrek / meewerkaftrek

Deze twee regelingen zijn verbonden aan het urencriterium. Het urencriterium is voor kleine ondernemers een relatief zware administratieve last.

De meewerkaftrek zou relatief eenvoudig kunnen worden vervangen door een forfaitaire arbeidsbeloning aan de meewerkende partner toe te kennen. Deze zou, als arbeidsbeloning die niet feitelijk is uitbetaald, kunnen worden gekoppeld aan de het minimumloon.

De zelfstandigenaftrek wordt afgebouwd tot een relatief laag bedrag van € 3.240,- (waarvan 14% niet aftrekbaar is door de MKB-winstvrijstelling) welke alleen kan worden verzilverd bij voldoende winst. De vraag is of het urencriterium hiervoor nog een noodzakelijke vereiste is. Het urencriterium stamt immers nog uit de tijd dat de zelfstandigenaftrek vele malen hoger

was en ook in aftrek werd toegelaten als er geen winst werd gemaakt. Voorstel is dan ook om de zelfstandigenaftrek in stand te houden maar de administratieve lasten te beperken door het urencriterium los te laten. Aftrek is immers slechts mogelijk bij voldoende winst uit onderneming.

Lage VPB-tarief

Het lage VPB-tarief is een zeer eenvoudige maatregel die door de aangifte software automatisch wordt berekend. Het is dan ook een maatregel die eenvoudig is uit te voeren en in stand kan worden gelaten.

Hierbij geldt echter wel dat deze in de laatste jaren aanzienlijk veel is gewijzigd. Sinds 2018 is het tarief van 20% over € 200.000 jaarlijks gewijzigd. De laagste tariefstelling was 15% over € 395.000. In 2023 is het tarief op 19% over € 200.000 gesteld. Dit weer is gelijk aan het tarief van 2019. Een langdurig gelijkblijvend tarief is wenselijk, met dien verstande dat de € 200.000 mijns inziens aan indexatie onderhevig zou moeten zijn.

Innovatiebox

De innovatiebox is praktisch zeer lastig uitvoerbaar. De belastingdienst aanvaardt de innovatiebox alleen als deze in vooroverleg is afgestemd en heeft geleid tot een vaststellingsovereenkomst tussen de belastingplichtige en de belastingdienst. Het uit onderhandelen van deze overeenkomst en het beleid van de belastingdienst leidt er feitelijk toe dat de belastingdienst hier kan optreden als een pseudo-wetgever en rekenregels voor kan schrijven welke leiden tot een interne transferpricing binnen de belastingplichtige.

De belastingdienst kan deze positie claimen omdat de innovatiebox, en de daarbij behorende administratieve last, voor MKB-ondernemers vrijwel niet uitvoerbaar is. Hierdoor een vaststellingsovereenkomst feitelijk de enige route om de innovatiebox toe te kunnen passen. Veel ondernemers die wel voldoen aan de voorwaarden laten de innovatiebox veelal lopen.

Het forfait van 25% over winsten tot € 100.000 gedurende drie jaren is praktisch uitvoerbaar, maar alleen geschikt voor de allerkleinste innovatieve belastingplichtigen.

Met name het wat grotere MKB maakt, naar de ervaring van EJP, minder gebruik van de innovatiebox omdat de administratieve voorwaarden en het verplichte vooroverleg veelal als belemmering worden ervaren. Een regeling die beter uitvoerbaar is en waarin de belastingdienst niet, via in de praktijk verplicht gestelde vaststellingsovereenkomsten, als pseudo-wetgever optreedt zou de regeling ten goeden komen. Als alternatief zou een aanzienlijke verruiming van het forfait voor het grotere MKB wenselijk zijn.

Energie-investeringsaftrek (EIA) / milieu-investeringsaftrek (MIA)

Beide maatregelen zijn, op het onderstaande na, relatief eenvoudig in uitvoering en dienen dan ook in stand te worden gelaten. Wel vraag ik aandacht voor het volgende.

Het gebeurt met aanzienlijke regelmaat dat ten aanzien van de EIA en MIA de meldplicht verkeerd wordt toegepast. Hoewel ondernemers investeringen verrichten die voldoen aan de voorwaarden, komen zij niet in aanmerking voor de EIA en MIA wegens de meldingstermijn. Voor beide regelingen geldt namelijk dat deze alleen kunnen worden toegepast als de investering bij RVO wordt aangemeld binnen 3 maanden na het aangaan van de investeringsverplichting.

In de praktijk komt het echter vaak voor dat ondernemers, ten onrechte, uitgaan van 3 maanden na de factuurdatum of om andere redenen niet hebben stil gestaan bij de meldplicht. EJP krijgt dan ook regelmatig het verzoek om EIA / MIA aan te vragen op basis van een factuur, terwijl de verplichting in de regel al meer dan 3 maanden geleden is aangegaan. Deze ondernemers, die materieel recht hebben op de aftrek, worden dan helaas teleurgesteld omdat zij een fout hebben gemaakt ten aanzien van de termijn waarbinnen moet worden gemeld.

De regeling is eerlijker en doeltreffender als de meldtermijn zou komen te vervallen, dan wel wordt gekoppeld aan de termijn van het indienen van de aangifte waarin de aftrek wordt geclaimd.

Bedrijfsopvolgingsfaciliteit schenk-/erfbelasting (BOR)

De BOR heeft primair als doel om de overgang van een onderneming mogelijk te maken, zonder dat deze, door het betalen van schenk- en erfbelasting, in liquiditeitsproblemen komt. Zeker ten aanzien van de erfbelasting, waarbij in de regel minder planning zit dan bij de schenkbelasting, is een dergelijke regeling van belang.

Het voornaamste punt dat ik bij de BOR wil aantekenen is dat de belastingdienst de fiscale grenzen van de BOR steeds weer lijkt op te zoeken⁵, als of de uitvoeringsinstantie de ruime vrijstelling die de wetgever heeft opgesteld niet lijkt te willen accepteren. Dit maakt toepassing van de BOR veelal onzeker. Zeker in het geval van erfgenamen is dit niet wenselijk. Waar een schenking veelal te plannen is, kan een erfenis onverwacht komen. Men zit dat niet op fiscale onzekerheid te wachten.

Complexiteit van de BOR is naar mijn mening vooral gelegen in de opstelling van de belastingdienst ten aanzien van deze regeling.

Herinvesteringsreserve (HIR)

Dit is een regeling waarvan ik wil benadrukken dat deze belangrijk is en op de juiste wijze werkt. Na de verkoop van een bedrijfsmiddel is het relevant dat een ondernemer een vervanging van het bedrijfsmiddel kan plegen (deze regeling had dan ook, tot en met 2000,

---

⁵ Bijvoorbeeld: ECLI:NL:GHSHE:2021:2396, ECLI:NL:GHSHE:2021:2883, ECLI:NL:HR:2016:705, ECLI:NL:HR:2020:867, ECLI:NL:HR:2016:633

terecht de betere naam “vervangingsreserve”). De afdracht van vennootschaps- (of inkomsten-) belasting kan hierbij een belemmering vormen in de benodigde liquiditeit. De HIR biedt in deze de noodzakelijke oplossing door enerzijds de belastingheffing feitelijk door te schuiven naar het vervangende bedrijfsmiddel en door anderzijds via de boekwaarde-eis te eisen dat de gehele verkoopopbrengst wordt geherinvesteerd (zodat eventuele vrije liquiditeit effectief toch wordt belast). De HIR kan in beginsel ongewijzigd blijven, of worden vereenvoudigd door, zeker in het eerste jaar, een soepele opstelling ten aanzien van de bewijslast bij het vervangingsvoornemen.

Egalisatiereserve

Deze regeling is, naar de ervaringen van EJP, al geruime tijd achterhaald. Binnen het goedkoopmansgebruik is het mogelijk om een voorziening te vormen, hetgeen de egalisatiereserve feitelijk overbodig maakt. Deze regeling kan worden afgeschaft waarbij bestaande egalisatiereserves bij wijze van overgangsrecht kunnen worden omgezet in een voorziening.

Verlaagd gebruikelijk loon DGA's bij start-ups

Deze fiscale regeling is feitelijk een kleine tegemoetkoming op een groter geheel: het gebruikelijk loon. Het voorstel is om de gehele gebruikelijk loonregeling tegen het licht te houden.

Door tariefsverhogingen in Box 2 van de inkomstenbelasting is het verschil in heffing tussen Box 1 en Box 2 beperkt geworden. Derhalve is de noodzaak van het gebruikelijk loon aanzienlijk minder dan wat deze voorheen was. Temeer ook omdat het omslagpunt voor de bewijsvoering, € 51.000 in 2023, lager ligt dan de grens van het hoge tarief in Box 1 van de inkomstenbelasting.

Door afschaffing van de doelmatigheidsmarge in 2023 geldt dat het gebruikelijk loon op de euro nauwkeurig moet overeenstemmen met het loon uit de meest vergelijkbare dienstbetrekking. Dit is in de praktijk vrijwel niet te bepalen en niet werkbaar. Het is immers sinds 2023 noodzakelijk om binnen de gehele beroepsbevolking die ene persoon te vinden die het meest vergelijkbare werk doet (taken, uren, ervaring, onderneming van dezelfde omvang etc.) en wat deze persoon dan verdient (gegevens die de belastingdienst wel heeft, maar de DGA niet). Binnen de doelmatigheidsmarge was er in elk geval met de belastingdienst nog de ruimte om overeen te komen dat het “ongeveer klopte”.

De gebruikelijk-loonregeling als zodanig is dan ook vooral een grondslag voor discussie met de belastingdienst geworden en een bron van wederzijdse werkverschaffing. Dit terwijl het financiële belang steeds minder wordt omdat in 2024 het gecombineerde tarief van de vennootschapsbelasting en Box 2 op 48,4% komt te liggen (ten opzichte van 49,5% over loon, of 36,93% bij € 51.000 – zie echter ook het punt over heffingskortingen).

Het gebruikelijk loon kan dienen als middel tegen het “oppotten” van geld in de BV, maar hiervoor is reeds de regeling excessief lenen in de inkomstenbelasting opgenomen (deze kan worden aangescherpt ten aanzien van consumptieve persoonlijke leningen bij de eigen BV en worden verruimd ten aanzien van leningen ter financiering van reële beleggingen).

Een aanzienlijke fiscale vereenvoudiging kan worden bereikt door het gebruikelijk loon in het geheel af te schaffen.

Algemene Heffingskorting / Arbeidskorting

De algemene heffingskorting en de arbeidskorting zijn in de basis eenvoudige regelingen omdat deze door aangifte software kunnen worden doorgerekend. Echter, qua planning zijn de algemene heffingskorting en de arbeidskorting zeer complex. Door opbouw en afbouw zijn de heffingskortingen feitelijk tariefinstrumenten geworden.

Het 2-schijven tarief in de inkomstenbelasting is door de verschillende percentages in de algemene heffingskorting en arbeidskorting feitelijk een 6-schijven tarief geworden. Dit is duidelijk te zien in de grafiek in de bijlage waarin de marginale belastingdruk wordt weergegeven. Dus de belastingdruk per euro die extra wordt verdiend. Deze ligt maximaal op afgerond 56%.

De effecten van de wisselende tarieven worden nog groter als ook rekening wordt gehouden met de effecten van de toeslagen. Als we er van uitgaan dat er recht is op zorgtoeslag (de meeste inwoners van Nederland zijn immers verplicht verzekerd voor de zorgverzekeringswet) dan stijgt het marginale tarief zelfs naar een maximum van afgerond 63% bij een (bijna modaal) inkomen van € 38.500.

De marginale druk stijgt zeer snel van 7% naar 40% bij inkomens rond de € 23.000 tot € 25.000 (53,5% als ook rekening wordt gehouden met afbouw zorgtoeslag). Dit is zo ongeveer de grens van het minimumloon. Wie zorgtoeslag heeft en iets meer dan het minimumloon gaat verdienen houdt dus minder dan de helft van dit meerdere over.

Heffingskortingen zijn nu in feite verkapte tariefmaatregelen. Heffingskortingen en tarieven dienen dan ook transparanter en eenvoudiger te worden.

Vraag 10

De vraag is voor welk thema het grootste belang is dat er fiscale regelingen bestaan. Hier is geen eenduidig antwoord op te geven. Regelingen kennen verschillende belangrijke doelen. Het voornaamste is dat de regeling doeltreffend en uitvoerbaar is.

Vraag 11

Graag maak ik hierbij nog gebruik om de volgende te behandelen:

Één van de vragen betrof het verlaagde tarief voor de vennootschapsbelasting. De gedachte van deze vraag is dan ook dat tarief in meerdere schijven complex is. Desondanks wordt er in 2024 een 2-schijventarief in Box 2 ingevoerd.

Het doel van het Box 2 tarief moet zijn deze, na vennootschapsbelasting, in overeenstemming te brengen met het tarief dat de grotere ondernemer in Box 1 betaalt, zijnde 42,5%⁶. Aansluiting tussen deze tarieven is wegens rechtsvormneutraliteit essentieel. Dit correspondeert met een Box 2 tarief van 22,5% tot 29%⁷. Een gemiddeld tarief in Box 2 van 25% zoals dit lang het geval was, is dan ook reëel.

Hierop aansluitend: een de praktijk gewenste “regeling” is de mogelijkheid voor een BV om vrijwillig meer dan 15% dividendbelasting in te kunnen houden op een dividenduitkering en hier in de aangifte dividendbelasting in te kunnen voorzien.

De reden hiervoor is gelegen in het tariefverschil tussen de dividendbelasting (15%) en de heffing in Box 2 van de inkomstenbelasting. Als een BV in het jaar dividend uitkeert aan een aanmerkelijkbelanghouder (vanwege holdingstructuren zijn dit veelal 100% aandeelhouders), dan houdt de BV hier 15% dividendbelasting op in.

Dit leidt er toe dat er in de inkomstenbelasting moet worden bijbetaald. Hiervoor kan een voorlopige aanslag inkomstenbelasting worden aangevraagd. Een juiste voorlopige aanslag aanvragen is echter qua werkzaamheden vergelijkbaar aan een aangifte inkomstenbelasting opstellen. Het zou dan ook eenvoudiger zijn als de BV reeds dividendbelasting in kan houden tegen het geldende tarief in Box 2.

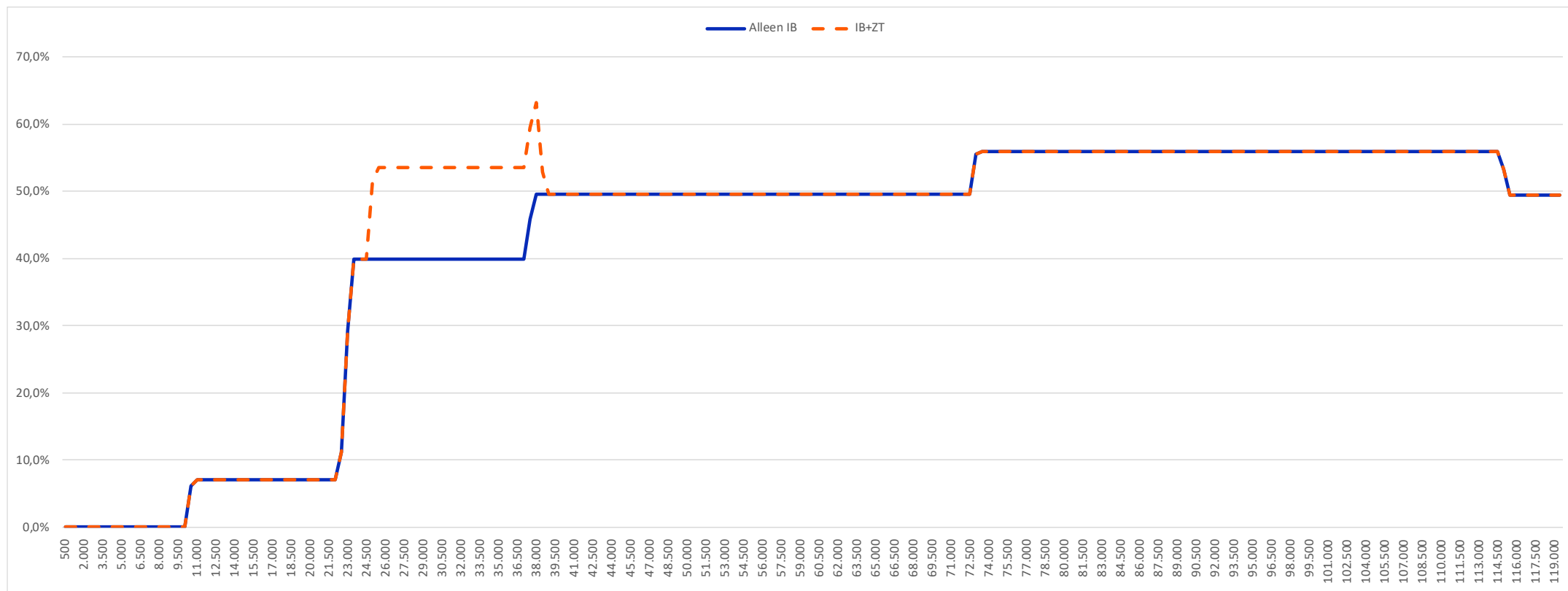
⁶ 49,5% na MKB-winstvrijstelling, hierbij hanteer ik het toptarief in de inkomstenbelasting (excl complicaties door heffingskortingen) omdat dit veelal de overweging is om in te brengen in de BV

⁷ Winsten tot € 200.000 : $100\% \times (100\% - 19\%) \times (100\% - 29\%) = 42,5\%$

Winsten vanaf € 200.000 : $100\% \times (100\% - 25,8\%) \times (100\% - 22,5\%) = 42,5\%$

Bijlage: Marginale belastingdruk Box 1

De grafiek gaat uit van een belastingplichtige, zonder partner, meerderjarig, jonger dan de AOW-leeftijd, die uitsluitend wordt belast voor arbeidsinkomen.

Marginale tarieven zijn berekend met intervallen van € 500. Na € 119.000 blijft de lijn gelijk op 49,5%.

Horizontale as: Het inkomen in Box 1 in euro's. Verticale as: Het marginale tarief als percentage.

Blaue lijn: Tariefstelling 2023 inclusief premies volksverzekeringen.

Oranje lijn: Tariefstelling 2023 inclusief premies volksverzekeringen en inclusief afbouw zorgtoeslag.